

רַבִּי פִּנְחָס בֶּן יֵאִיר: זֶרַע שֶׁל חֶסֶד

סִפּוּר מִפְּלֶא עַל אֱמוּנָה בִּה', צְדָקָה, וְחֶסֶד שְׁנֵימָשָׁךְ שִׁבְעַ שָׁנִים!

”הודו לה' כי טוב!” – כָּל מַעֲשֵׂה טוֹב מִתְחִיל בְּאַהֲבַת הַשֵּׁם. ✨

שני עניים מגיעים לכפר

- לפני הרבה שנים, הגיעו לכפר שני עניים.
- הם אספו צדקה מאנשים צדיקים שרצו לעשות מצוה.

בין מתנות הצדקה, הם קבלו קבלו שק כבד מלא בחיטים.

העניים הלכו בדרך והודו לה' על טוב הלב של עם ישראל.

שומרים על הפקדון

כבוד לנו ללכת אתו...
נשאיר את השק כאן
ונבוא לקחת אותו מחר.

השק היה כבוד מאוד!
העניים ביקשו עזרה, והגיעו אל ביתו
של רבי פנחס בן יאיר.

רבי פנחס הסכים בשמחה
והבטיח לשמר על החטים.

הָעֲנִיִּים לֹא חוֹזְרִים!

עָבַר יוֹם, עָבְרוּ יוֹמִים, וְאַפְלוּ
שָׁבוּעִים – וְהָעֲנִיִּים לֹא בָּאוּ!

רַבִּי פִּנְחָס רָאָה שֶׁהַחֲטִים בַּשֶּׁק עָלוּלוֹת
לְהִתִּיבֵשׁ וּלְהָרֵס. מָה יִקְרָה לַפִּקְדוֹן?

הוּא יָדַע שֶׁ' נָתַן לוֹ שֹׁכֵל מִיּוֹחַד כָּדִי
לְמַצֵּא פֶתֶרוֹן וּלְהַצִּיל אֶת רְכוּשָׁם.

הַפְתָּרוֹן: לִזְקָחִים אַחֲרָיוֹת

בְּמָקוֹם לְשֹׁבֶת בְּחִבּוּק יָדַיִם,
רַבִּי פִּנְחָס יֵצֵא אֶל הַשָּׂדֶה.

1. הוּא חָפַר בְּאֲדָמָה
בְּעֵמֶל רַב.

2. הוּא שָׁתַל אֶת הַחֲטִיִּם נֶשֶׁל
הָעֲנִיִּים בְּמִסִּירוֹת.

הוּא עָשָׂה הַכֹּל בְּשִׂמְחָה גְּדוֹלָה, מִתּוֹךְ אֲהַבַת ה' וְאַהֲבַת יִשְׂרָאֵל!

תַּפִּלָּה מֵעוֹמְקָא דְּלִבָּא
(מֵעֶמְק הַלֵּב)

זָרְעִים לֹא יְכוּלִים לְצַמֵּחַ
בְּלִי מַיִם!
לְמִי פּוֹנִים?
לְבוֹרָא עוֹלָם!

כָּל חֻקְלַי דְּתֵי יוֹדֵעַ:
אֲנַחְנוּ עוֹשִׂים אֶת הַשְׂתַּדְלוּת,
אֲבָל הַצְמִיחָה הִיא תָּמִיד נִס שֶׁל ה'.

רַבִּי פְּנַחֵס נִשָּׂא אֶת עֵינָיו לַשָּׁמַיִם
וְהִתְפַּלֵּל לַה' מִכָּל הַלֵּב, שִׁיּוּרִיד גֶּשֶׁם בְּרָכָה.

ה' שומע תפילה!

הקדוש ברוך הוא אהב את התפלה הטהורה של הצדיק.

השמים נפתחו וירד גשם.

הזרעים שתו והתחזקו.

צמחו חטים רבות – פי כמה
וכמה ממה שהיה בשק!

מה רבו מעשיך ה'!

עוֹשִׂים חֶסֶד בְּעַמָּל קִנְיָה

כְּשֶׁהִבְשִׁילוּ הַחֲטִיִּים, רַבִּי פִּנְחָס קָצַר
אוֹתָן. הוּא לֹא שָׁמַר כָּלֹם לְעַצְמוֹ!

סוֹסִיקוֹ: עֲבָדוּ
הַנָּאֵמָן וְהַחֲזָק.
סָחַב אֶת הָעֲרֻמוֹת.

הָאָסָם: מַחֲסוֹן עֲנָק
לְאַגִּירַת הַחֲטִיִּים
שֶׁל הָעֲנִיִּים.

עֲבוֹדַת כַּפִּים לְשֵׁם חֶסֶד הִיא מִצְוָה קְדוֹשָׁה מְאֹד.

מַעֲגַל שֶׁל חֶסֶד מִתְמַשֵּׁךְ

הָעֲנִיִּים עֵדִין לֹא חָזְרוּ.
מָה עָשָׂה רַבִּי פְּנַחָס?
הוּא שׁוֹב זֶרַע, שׁוֹב הַתְּפִלָּה,
שׁוֹב קֶצֶר וְאָגָר.

וְכִךְ הֵם עָשׂוּ בְּמִשְׁכָּךְ...
לֹא שָׁנָה אֶחָת!
לֹא שְׁנָתִים!
לֹא שְׁלוֹשׁ!
שִׁבְעַת שָׁנִים
רְצוּפוֹת!!!

כָּל שָׁנָה, בִּטְחוּ בִּה' שִׁיחְזִיר אֶת הָעֲנִיִּים בְּשָׁלוֹם.

לְאַחַר שִׁבְעַ שָׁנִים... דְּפִיקָה בַּדֶּלֶת!

פְּתָאוּם, אַחֲרֵי 7 שָׁנִים, נִשְׁמָעוּ
נְקִישׁוֹת. עָמְדוּ שָׁם...
"אוֹתָם עֲנִיִּים!"

שָׁלוֹם כְּבוֹד הָרַב...
הֵיכָן שֵׁק הַחֲטִיִּים שֶׁהַשְׂאֲרָנוּ כָּאן
כָּאן פַּעַם?

הָעֲנִיִּים בָּטְחוּ בַּצַּדִּיק שֶׁשִּׁמַּר
לָהֶם אֶת רְכוּשָׁם הַקָּטָן.

תשובה שלא צפו לה!

רבי פנחס לא הביא להם את השק!
חיוך רחב עלה על פניו, והוא אמר:

”לכו והביאו חמורים,
גמלים וסוסים!”

העניים תמהו בלבם: בשביל
שק חטים אחד קטן, למה צריך
כל כך הרבה בהמות ענקיות?

הַהִפְתָּעָה הַגְדוֹלָה: נִס הַבְּרָכָה!

כְּשֶׁפָּתַח אֶת הַדְּלָתוֹת, הֵם הֻכּוּ בַּתְּדֵהָמָה מִמַּרְאֵה עֵינֵיהֶם.

לִפְנֵי 7 שָׁנִים:
שֶׁק אֶחָד שֶׁל חֲטִים.

עַכְשָׁו: אָסֶם שָׁלֵם, מָלֵא עַד הַגֶּג בַּאֲגוּדוֹת חֲטִים!

כְּשֶׁעוֹשִׂים חֶסֶד לְנֶשֶׁם שָׂמִים, ה' מַכְפִּיל אֶת הַבְּרָכָה אֵין סִפּוֹר פְּעָמִים!

העניים מבקשים לחלק

העניים לא האמינו,
והודו לה' מקרב לב.
הם הבינו כמה קשה עבדו
רבי פנחס וסוסיקו.

כבוד הרב, עבדת
כל כך קשה
7 שנים... קח חצי
מאגודות החיטים
לעצמך!

הם רצו להכיר טוב ולתת
שכר על הטרחה שלו.

חֶסֶד טָהוֹר – לְנֶשֶׁם שָׁמַיִם

רַבִּי פִּנְחָס סִיֵּר לְהִתְחַלֵּק!
הוּא מְסִיר לָהֶם בְּשִׁמְחָה אֶת כָּל עֲרֻמוֹת הַחַטִּיִּים.

הוּא עֹשֶׂה אֶת זֶה לֹא תַמּוּרָה,
וְשֵׁלָא עַל מִנָּת לְקַבֵּל פָּרֶס!

הַשָּׂכָר הֶכִי גָדוֹל שֶׁל הַצַּדִּיק הוּא הַזְכוּת
לְקִיּוּם מִצְוָה וְלַעֲשׂוֹת נֶחֱת רוּחַ לְבוֹרָא עוֹלָם.

מַסַּע הַחֶסֶד שֶׁלָנוּ – מַה לְמַדָּנוּ?

1. אַחֲרִיּוֹת: לֹא מִשְׁאִירִים
דָּבָר שֶׁל אַחֲרִים לְהָרֵס.
מִגְדִּילִים רֹאשׁ, כְּמוֹ
שֶׁרָבִי פִנְחָס שָׁתַל.

2. תְּפִלָּה: תָּמִיד לְבַקֵּשׁ
עֲזָרָה מֵה' וּלְהוֹדוֹת לוֹ
וּלְהוֹדוֹת לוֹ עַל הַבְּרָכָה
בְּמַעֲשֵׂה יָדָיו.

3. חֶסֶד אֱמֶתִי: לַעֲשׂוֹת
טוֹב לְשֵׁנִי מִכָּל הַלֵּב, בְּלִי
לְחַפֵּשׁ פָּרֶס אוֹ תַּמְוָרָה.

יְהִי רָצוֹן שְׁנִזְכָּה כָּלָנוּ לְהִיּוֹת אֲנָשִׁים שֶׁל חֶסֶד וְאַמוּנָה!